

מסורת הש"ס

(א) לעיל כו; (ב) [לעיל כג];
(ג) [לעיל כו]; (ד) ת"ח מ"ו וכן
צרי"ף ורא"ש ליתא.

תורה אור השלם

וַיֵּשֶׁא בָלְעָם אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים:

גליון הש"ס

מתני' ר"א מתיר. עיין
בר"ש ריש צורים:

הגהות הב"ח

(א) גמ' שחלקו לשנים:
(ב) שם מר נמי אית ליה
א"ל דידי: (ג) רשב"ם ד"ה
סבר וכו' מנטנעי גמזי מפתח
גדול: (ד) ד"ה סוף וכו'
חלונותיך הס"ד: (ה) ד"ה
מפיק וכו' מוילד למביד
וסמעי מקום: (ו) תוס' ד"ה
לקח שנים וכו' כדי שיכנס
(ז) ל' ויבט שלג נחמה:

מוסף רש"י

שאין פתחי אהליהם
מבוזרין זה לזה. שלג
יעץ למון (ד.ב.) כלי
שחור (מבדק ד.ב.) כדי
עגלה מזהלכת. אם מקרה
חוקק כל קד מזה, ושם
שקופים שחלשי ופסח
(מסעי ד.ב.) אין מוציאין
ויזין וגוטרטאות לרד"ר.
אלם בנות גל לא יזלא
רשע קורות מקדמו לרשע
שלג אם רזה כנס בניו למון
אזל ומזלא ראשי קדומו
למון (מסעי ד.ב.) הריז
בזוקתה. שנים דין טוענין
לו שאלושן כס על שו
מפיים סם הרבם (מסעי).

מזם תוספות

א. שהיום ומוחר ישכיר אותם לאנשים ונמצא מרבה עליו את הדרך וכו' [ו]אין לפרש שלא יפתח לו פתח בחצר, דהא ודאי פשיטא, דהא לבית ידיה תני בסיפא אחד לא יעשנו שנים, כל שכן בבית אחר שלא היה לו חלק בחצר ועלשאי קנאו שלא יעשה שם פתח בחצר. מוס' מ"ד

דבינו גרשום

ולטוסים. שאם יש לאדם חילון בחצר חבירו וכוונה לצר חצר כנגדו וטוסמו בפנים. אם לא מיהא לאתרה חזק (שעה) לאחר הוי חילון בלעל לאחר שטוטמו: לקח. אחד מהושותפי: יתחזר חזק. אחד יפתח לחצר השותפי. מפני שמרבה על השותפי דריש רגל שאתו השותף דרין באותו בית שם שלא היה שם קודם לכן: בנה עליה על גבי ביתו ורוצה להשכרה לבית דירה לא יפתח לה. בחר בחצר השותפי מפני שמרבה עליהם הדרין: אלא ארצה כר. מפרש בגמ'. והלא חזק. אחד הדרין.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

פ.

רפג א מיי פ"ו מהל'
שנים הל' ז סמג עשין
פז טוש"ע ח"מ סי' קנד
סעיף יב:
רפד ב ג מיי פ"ה סס הל'
ח סמג שס טוש"ע
שס חט"ה א:

רפ"ה ר מ"י שס ה"ו
טו"ש"ע שס סט"ף א
רפ"ו ה מ"י שס ה"ו
טו"ש"ע שס סט"ף ד
רפ"ז ו מ"י שס ה"ו
טו"ש"ע שס סט"ף ג
רפ"ח ז ח מ"י שס ה"ו
י"א טו"ש"ע שס סט"ף
ד

דפמ' י מיי' פייג מהל' נוקי
ממון הל' כג סמג
עשין שס טוש"ע ח"מ סי'
תיו סעיף א:

רצב כ מיי שם הל' כד
טוש"ע שם סעיף ב:
רצא ל מיי שם הל' כה
טוש"ע שם סעיף ג:
רצב ז מיי שם הל' כג
טוש"ע שם סעיף ד:

רבינו גרשום (המשד)

מאי בונה את החרדו רות
העליה דקאמר לו עליה
שטת אלא שחלק חרדו
לשנים ומאי חרדו חרדו
רובא ומאי עליה דקאמר
אפאת שקרוין אפדריין
הרתינו כלל הנפמי ושוכר
לחיה דליריה ויא אמרת
והלא מרבה עליהם חרדים
אלא מצי דקאמר דרשם
וידו לו ביה בית ליה יתור
מן התוכנין אחרימא לא
והיחולק לעבכא ביה
יכנסו ושלא יצאו בחצר כן
ועשרי כיוון שלא ביה
דמא אלא שהיה חבא שניה
והחלקו לשנים הכנסו ויהי
לחיה האחד אין יכולין
לעבכא: פ' שקא. שלא היו
מכווניו וכו' נגדו לו ופני.
אמר רות איה: אמר היה פני.
הפתח: כן דאק שקלי' לו
אמרת בחצו איהם איה
שעור ב' פתחים: אבל בר
אמרת (שפ' כ"ב). אמרת.
ליתיה בר ארבע אמרת
שפ' כ"ב) דאק שקלי' דהו
סדוק פני' לו ורוב עלא' ד'
אמרת כלל כחה שהוא

לחלוקה היא חוקה לזה הסתם שלא
זה: שאין אדם עשוי שסומקין אורו
רוב בני אדם יוצאין ונכנסין עכשו
והיה שם קודם לכן והוא מכניס
לפניהם בית בחצר אחרת לא יפתחנה
לחצר השותפין. פירוש אפילו
לביטוי כד' (א) שלא יכנס ממנו לחצר
השותפין: ר"ל אין להם שותפה
שביניהם עליהם. מסיפיה דקרא
דריש דכתיב ומהי עליו רוח אלהים:
נפלה

לא יפתח אדם לחצר השותפין
יעשנו גדול אחד לא יעשנו
וחלון כנגד חלון יהיה קטן
מנהני מילי א"ר יוחנן דאמר
לשבטיו מה ראה ראה שאין
שתשרה עליהם שכינה: היה
בר ד' לא לישוייה בר תמניא
ה בר ארבעה שפיר דמי א"ל
מינק בפיתחא רבה לא מצינא
י בר חמא למימר בר ארבעי
בחצר אבל בר תמני לישוייה
ממר ליה בחד פיתחא מצינא
אבל פותח הוא לרה"ר פתח
י מבני רה"ר: **מתני'** ^באין
ר"א מתיר כדי שתהא עגלה
מטראות לרה"ר אלא אם רצה
וגוזמטראות הרי זו בחזקתה:
מוציאין זיזין וגוזמטראות וכו':
גברא נמי הוה ליה זיזא דהוה
נא לקמיה דר' אמי א"ל זיל קוץ
מפיק בני מבואה מחלין גבאי
ינאי הוה ליה אילן הנוטה
אילן הנוטה לרשות הרבים
אתא לקמיה דר' ינאי א"ל
זיל

אֶלֶסְתוֹם לֹא־לֶרֶךְ הוּי חֻזְקָה שְׂאִין אָדָם עֲשׂוֹי
שְׂמֹתִים אֲוִרוֹ בְּפִנּוֹ וְשׁוֹתֵק; לֶקַח בֵּית בַּחֲצֵר
אַחֶרֶת לֹא יִתְחַנֵּנוּ לַחֲצֵר הַשְׁוֹתִפִּין; מֵאִי
טַעֲמָא בְּמִפְנֵי שְׁמַרְבָּה עֲלֵיהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ אִימָא
סִיפָא אֵלָא אִם רִצָּה בֹנֵה אֶת הַדֶּרֶךְ לִפְנֵים
מִבֵּיתוֹ וּבֹנֵה עֲלֵייהָ עַל גְּבִי בֵיתוֹ וְהֵלָא מִרְבָּה
טֵלִיו אֶת הַדֶּרֶךְ אֲמַר רַב הוּנָא בְּמֵאֵי דְּדֶרֶךְ

שחלקו ⁽⁶⁾ בשנים ומאי עליה אפתאי: **מתני**
פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון ה' היה קמן
שנים י' אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פ'
עושה אותו גדול ואחד עושה אותו שנים: **ג**
קרא וי'שא בלעם את עיניו וירא את י'שראל ע'
פתחי אהליהם מכוונין זה לזה אמר ראוי'ן הל'
קמן לא י'עשנו גדול: סבר רמי בר חמא למי'
דקא שקיל תמניא בחצר אבל בר תרתי ליש'
רבא מצי א"ל בפיתחא זוטרא מצינא לאצטנו'
אצטנועי מינד: אחד לא י'עשנו שנים: סבר ו'
לא לישווייה תרי בני תרתי תרתי דקא שקיל ת'
בני ארבעי ארבעי שפיר דמי א"ל רבא מצי'
אצטנועי מינד בתרי לא מצינא אצטנועי מינ'
כנגד פתח: דא"ל סוף סוף הא בעית אצטנו'
עושין חלל תחת רה"ר בורות שיחין ומעורות'
מהלכת וטעונה אבנים מצינא מוציאין זיזין וגו'
כונס לתוך שלו ומוציא ⁽⁷⁾ ללקח חצר ובה זיז'
גמ' ורבנן ⁽⁸⁾ זיזימנין דמפחית ולא אדעתיה: א'
ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה והה'
מפיק לרה"ר ⁽⁹⁾ (הו' קא מעכבי עליה בני רה"ר)
אמר ליה והא מר גמי אית ליה ⁽¹⁰⁾ דיזי למבוא'
דירך לרשות הרבים מפיק מאן מחיל גבך:
לרשות הרבים הוה ההוא גברא דהוה ליה
אתו בני רשות הרבים הו' קא מעכבי עילא

מה טובו אהליך קדייך: סדר רמי זר
ירחיבנו לח' אמות דקמפסד לבעלי
כדאמרין בפרק ראשון (לעיל א.)
יל אלא ארבע אמות. אבל לזניעותא
דשקיל נמי ד' אמות: בחצר כבד
נמי אלא שש שקל ד' אמות בחצר: לשויות
אמות בפחת אחד מה' י' אמות
כשהוא נעול יכולני להשתמש בחצר
שמי יהיה פתוח: סוף סוף הא בעית
חלונותיו: ב"רנ"י אין עושין חל
לדין על עסקי ממונו. ומפרש ואזיל
מהלכת דר"א חזל בחר השתא ולא
קטנות: וגוונטרואס. קורות גדולות
בני רה"ר יתנהו גביה ליתמחלו:
וזין וגוונטרואס. הבולטות לרשות
הואיל היזין הוא היה צריך להביא
עמה טענה אבל לוקח לא צריך
וטוענין ללוקח [לעיל ב.]: גמ' ורנן.
דעובר ברה"ר ויעבור ויפול: מפיק
דה"ר. שופיו מוזיקין לגמול ורובדו:
זיל

שבת (דף ק"ו): **אמר ר'און הללו כו'.** מדכתיב התם [צמצמי] יעשו גדול היינו דלי הוה פתח צר ד' אמות רחב וצד כנגד כל הפתח צאורך ארבע אמות רחוק מן הפתח כנגד רוחב כל הפתח ואילו מעיקרא לא הוה כך למטנטי פתחה קטן מטנטי: **מפתח גדול:** צד כ' אמות: **לשויי צד ארבעי.** דלא מספקי דמפתח דמשיק דלא תמי בלטר כמשיקרא. ולא מטנטי נמי לא מיישיק דמה ח' אמות יש לו פתוחות לאחר: **בחד פיהא מניא איטנטי** חס' לא מניא לאיטנטי כל כך דאפי' אם האחד נעול ודרך פתח הציט ורובצי סוסים וגמלים רואין בתוך חוקא דאמי מחמתיה שאין רגזים של בני אדם ליוזק וליזם: **ח' מתי.** אלף שיכסכו כיסוי חוק כדי שתהא עגב ריבול וסא אמרינן צבצא קמא (דף ק"ג): **ויזין.** קוררין פן יכסו צבצא בני רה"ו והלכך פני מוניאין דהא גניחא מקרקעו לתוך כשיעור הוואת וזין ומוניא: **ו** ח' ואומרים אימר כונס לתוך שלו היה אבל המוכרה ל' חוקה החוקמי וכנסתי לתוך שלי דהויא לה חוקה וזין היאך הויא המוכר את הזיוין לתוך לרה"ר דטוענין ליוזם ישינן משום דזימנין דמתלעי מתוכו ויפחות ולא אדעתא קום הלוך כל בני החצירות הוא: **הו מעבדי עוליה צ**

(א) גמלה דהוא ליון על הבגמ' דסבב רמי בר חמא למימר דבר ד' לא לישווייה בר תמיא דהא שהיל וכו'.